

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

4. Anastasia non peccat optando sibi mortem, dum à marito suo tam malè tractatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

Selectorum Casuum Conscientie.

15

vel differenda, cùm dolendo de peccatis sa-
tis pœnitens se disponat.

Atque ex his patet ad rationem in con-
trarium.

IV. Anastasia durissime tractatur à viro suo,
quæ idcirco sèpe sibi mortem imprecatur. Quæ-
ritur. An peccet?

Videtur mortaliter peccare. Ita Navarr.
in manual. c. 15. n. 15. Tum quia non est Do-
mina vitæ suæ. Tum quia est contra Charita-
tem sibi debitam.

Resp. Anastasiam non peccare. Ita Sancius
in select. D. 2. n. 9. & alij. Quia potest afflictio-
nem hanc prudenter censere maius malum,
quàm ipsam mortem. Imò alios quoquis ex
indignatione & impatientiâ mortem sibi
deliberatè imprecantes non peccare mortali-
ter, existimamus contra Dian. P. 5. Tr. 14. R.
92. & probamus tum exemplo Eliæ 3. Reg.
19. Ionæ cap. 4. &c. tum quia sensus ver-
borum illorum aliis non est, quàm malumus
mori, quàm tales molestias pati.

Ex quo patet, nec dominium Dei in vitam
nostram, nec charitatem nobis meti ipsis debi-
tam violari. Cæterum ex communi Theo-
log. apud Bonac. in Præcep. IV. Decal. D. 5. Q.
vnic. p. 6. num. 1. peccat graviter Maritus
Anastasiæ tam duriter hanc verbis & verberi-
bus tractando, cum vxor non ut serva vilipen-
denda, sed ut socia sit amanda & honoranda

(funt)

(sunt quippe duo in carne vna Matth. 19.) ac delinquens etiam moderatè corrigenda, cum acris & digna delicto pœna non ad maritum, sed Iudicē pertineat. Vnde Palao de sponsalib. D. 3. pun. 4. §. 3. verberum Punctionem (nisi grauissima vrgeat causa) mortalem censet, & non immerito, quia ex se vtpote servilis maximè vxorem dedecet; & in aliquorum sententia sufficientem dat divortij causam.

V. Anthusa vxor advertens virum suum plura contrahere debita, quam sit solvendo, post morzem huius inopinatam citò tantum bonorum substrahit, quantum & sibi & liberis ad competenter sustentationem necessarium arbitratur. Vnde suspecta creditoribus coram Iudice iurat, nihil de bonis viri se sublegisse, subintelligendo non necessarium ad honestæ vite sustentationem. Quaritur. An facere hoc licet potuerit?

Videtur non potuisse. Tum quia est fraudem, & contra Ius creditotum in bona re iusta à marito. Tum quia sequeretur, debitores non teneri solvere debita cum aliqua imminutione honestæ sustentationis, quod videtur contra communem. DD.

Resp. Licitè fecisse Anthusam. Ita Cœlestin. in compend. mer. Theolog. Tr. 9. cap. 19. in fine relatus apud Dian. P. 5. Tr. 14. R. 57. Ratio est, tum quia creditores rationabiliter non possunt esse inviti. Tum quia rem alienam iniustè non retinet, & sicut subtrahendo necessaria